

Sygn. akt IV CSK 338/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski

w sprawie z powództwa S. C.
przeciwko K. P.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 27 marca 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i zasądza od powoda na rzecz
pozwanego kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

W procesie skarga kasacyjna przysługuje, co do zasady od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku lub postanowienia w przedmiocie odrzucenia pozwu albo umorzenie postępowanie kończących postępowanie w sprawie, chyba że przepis szczególny nie stanowi inaczej (art. 398¹ § 1 k.p.c.). Przyjęte w przepisach szczególnych ograniczenia dostępności skargi kasacyjnej uzasadniane są różnymi względami, opartymi na kryteriach przedmiotowych (*rationes materiae*) albo też na kryteriach kwotowych (*rationes valoris*).

Jedno z ograniczeń przedmiotowych skargi kasacyjnej zostało zawarte w art. 398² § 2 pkt 1 k.p.c., wedle którego skarga kasacyjna w sprawach o czynsz najmu lub dzierżawy jest niedopuszczalna.

Jak wielokrotnie wyjaśnił Sąd Najwyższy, pojęcie "sprawy o czynsz najmu lub dzierżawy" w rozumieniu tego przepisu powinno być interpretowane szeroko i sprawą taką jest sprawa dotycząca płacenia czynszu, jego rodzaju, wysokości, sposobu płacenia, istnienia zobowiązania z tego tytułu, jak również sprawa o ustalenie stosunku prawnego lub o ukształtowanie, jeżeli ich przedmiotem ma być czynsz najmu (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 9 grudnia 2015 r., II CSK 14/15, z dnia 2 grudnia 2014 r., V CSK 286/14, z dnia 8 października 2014 r., IV CSK 194/14, z dnia 2 października 2014 r., IV CSK 71/14, z dnia 5 grudnia 2013 r., V CSK 25/13, z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 4/12, z dnia 5 kwietnia 2012 r., II CSK 562/11, z dnia 10 lutego 2011 r., IV CZ 124/10 - nie publ. i z dnia 17 kwietnia 1998 r., II CKN 587/97, OSNC 1998, Nr 12, poz. 213).

Judykatura zgodnie przyjmuje, że o kwalifikacji danego stosunku prawnego decydują elementy przedmiotowo istotne, przy czym zasadnicze znaczenie ma układ interesów stron z uwzględnieniem ich zgodnego zamiaru i celu zawiazania umowy (por. m.in. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2003 r., I CKN 86/01, nie publ., z dnia 25 listopada 2004 r., V CK 235/04, nie publ., wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 25 czerwca 2009 r., V ACa 128/09, nie publ.).

Przedmiotem procesu cywilnego jest roszczenie procesowe, na które składa się treść żądania (np. o zapłatę określonej kwoty) i okoliczności faktyczne

uzasadniające żądanie (podstawa faktyczna żądania). Tak określone roszczenie procesowe formułuje powód w pozwie (art. 187 § 1 k.p.c.) i decyduje ono o rodzaju sprawy.

Powód w pozwie zgłosił roszczenie o zapłatę przez pozwanego czynszu z tytułu dzierżawy samochodów i innych urządzeń na podstawie umowy z dnia 1 października 2008 r. Dla oceny charakteru sprawy, w aspekcie dopuszczalności skargi kasacyjnej, przesądzające znaczenie ma zgłoszone roszczenie procesowe. Sprawą o czynsz najmu (dzierżawy) jest bowiem każda sprawa, w której przedmiotem roszczenia jest czynsz najmu (dzierżawy), bez względu na sposób obrony pozwanego, a więc także sprawa, w której pozwany kwestionuje swoją legitymację bierną lub legitymację czynną powoda czy też podnosi zarzut nieistnienia zobowiązania wobec uiszczenia należnego czynszu do rąk innej osoby, jego zdaniem uprawnionej (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 8 października 2014 r., IV CSK 194/14, LEX nr 1515397).

W tej sytuacji, skoro złożona przez powoda skarga kasacyjna jest niedopuszczalna, Sąd Najwyższy, na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. postanowił o jej odrzuceniu.